

Publicerad 2008-12-21 09:48 av Vildand

Nu gråter videns första unge

Istället fylldes dessa
små händer med tårar
så övergivet och stilla
och smutsen rann bort
i smala rännilar av vatten
och salt
i skräck och
rädsla om natten.

Sov du lilla videung.

Och dessa så nyfikna
små öron fyllda av dagens
fantasi
överröstades nu
av trygghetens förtvivlade
skrik.

Händerna krampaktigt i
täcket höll
ögonen vidöppet
gnistrande kallt
åsåg vad en stark
kan göra mot den
som är svag.

Gud är inte god som inte
låter en videung få sova.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vildand med Poeter.se id #26363 innehar upphovsrätten